

ТРЕТИ ТУРНИР
ЗА КУПАТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КЛУБОВЕ —
ШАМПИОНИ

Варшава-Будапеща
ЧСКА-София

4. IX. 1957

НОВА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА МЕЖДУНАРОДНО ПРИЗНАНИЕ

Жребият в третия турнир е безмилостен. Още в предварителните мачове един срещу друг застават шест от най-добрите десет отбори на Европа: ЦДНА—Вашаш, Глазгоу Рейндърс—Сент Етиен, Милан—Рапид. Та по мнението на редица футболни капацитети тези срещи са най-малкото полуфиналите на турнира, а всеки тим достойно би бил и финалист!

Друго нищо не може да се направи, освен да се съжалява, че три силни отбора в края на септември ще напуснат борбата, а ще останат направо за финания кръг други по-слаби отбори, като „Антверпен“ (Белгия), „Аякс“ (Холандия), „Юнг Бойс“ (Швейцария), „Ньордкьопинг“ (Швеция). От друга страна обаче, победителите в предварителните срещи ще завоюват нови позиции и авторитет във футболния свят, защото са елиминирали много силни противници.

Задачата на ЦДНА е извънредно тежка. „Вашаш“ — носителят на Средноевропейската купа за 1956 и 1957 г., днес е първият отбор на унгарския футбол. Представителите на будапещенските металици в последните две години прегазиха такива силни отбори, като „Партизан“, „Цървена звезда“, „Войводина“, „Виена“, „Рапид“ и др., и на ЦДНА предстои да изнесе с чест не мача на годината, а мача на своя живот.

Ако отборът на ЦДНА преодолее съпротивата на своя опитен противник и го победи, то неговият авторитет и авторитетът на българския футбол в Европа ще пораснат още повече.

Признанието на нашия футбол ще бъде още по-твърдо и убедително.

Всеки любител на футбола пожелава — успех, другари футболисти от ЦДНА!

За спортна слава на родината!

Из мача „Вашаш“ — „Войводина“ (4:0)

ТРЕТИ ТУРНИР ЗА КУПАТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КЛУБОВЕ—ШАМПИОНИ

Първият турнир за Купата на европейските клубове-шампиони започна преди две години — през септември 1955 година, и завърши през юни следващата година. В него участваха първенците на Австрия — „Рапид“, на Белгия — „Андерлехт“, на ГФР — „Ротвайс“, Дания — „Аархус“, Испания — „Реал-Мадрид“, Италия — „ФК Милан“, Португалия — „ФК Португал“, Полша — „Гвардия“, Саар — „Саарбрюкен“, Унгария — „Вьорош Лобого“, Франция — „Реймс“, Холандия — „Финчовен“, Швейцария — „Сервет“, Швеция — „Юргорден“, Шотландия — „Хиберниан“, и Югославия — „Партизан“.

ТАБЛИЦА НА СРЕЩИТЕ ОТ ВТОРИЯ ТУРНИР

Предварителен кръг	Осмофинали	Четвъртфинали	Полуфинали	Финал
I II III	I II III	I II	I II	
Борусия 09 4 1 7 ФК „Спора“ 3 2 0	Борусия 2 0 М.-Юнайтед 3 0	M.-Юнайт. 3 3		
	Атлетико-Б 3 3 *Хонвед-Б. 0 0	Атлетико-Б 5 0		
М.-Юнайтед 2 0 ФК „Андерлехт“ 0 0	Пенса 2 3			
Атлетико-Бил 2 3 ФК „Порто“ 1 2	*Рапид-Виена 3 0 *Църв.-звез. 4 2 *ЦДНА-Соф. 8 2	Църв.-зв. 3 1 Реал-Мадр. 3 2 ЦДНА 1 2	M.-Юнайт. 1 2 Реал 2	
Динамо-Бук. 3 1 Галата сарай 1 2	*Фиорентина 1 1 *Ньордкьолинг 1 0	Фиорентина 3 2	Фиорентина 1 0 Църв.-звез. 0 0	
Слован-Брат. 4 0 ЦВКС-Пол. 0 0	Слован 1 0 *Грасхопърс (Цюрих) 0 2	Грасхопърс 1 2		
	*Реал-Мадр. 4 1 2 *Рапид-Виена 2 3 0	Реал-Мадр. 3 3		
Ница 1 5 Аархус-Дания 1 1	Ница 1 2 3 *Глазгоу-Рейндърс 2 1 1	Ница 0 2		

* Отбор, класиран служебно направо за осмофиналите

След като бяха изиграни 28 мача, в които бяха отбелязани 120 гола, до финала в Париж достигнаха „Реал-Мадрид“ и „Реймс“. Срещата завърши при резултат 4:3 за „Реал-Мадрид“, който стана пръв носител на купата (съгласно правилника на турнира на финала се играе само една среща).

—
Във втория турнир участваха вече 22 отбора — първенците на 21 страни и носителят на купата „Реал-Мадрид“.

Шест отбора отпаднаха от по-нататъшно участие още в предварителния кръг. Останалите продължиха борбата, която доведе до финала „Фиорентина“ — Италия, и „Реал-Мадрид“. „Реал-Мадрид“ победи с 2:0 и за втори път стана носител на купата.

В този турнир бяха изиграни 44 мача и отбелязани 158 гола.

—
Третият турнир буди също голям интерес. В него ще вземат участие 24 отбора — представители на 23 страни. Ето техния списък: ЦДНА (Бълг.), Вааш (Унг.), Шамърк Ройурс (Ейре), М. Юнайтед (Англ.), ФК Севиля (Исп.), Бенефика (Португ.), Аархус (Дан.), ФК Гленовон (Сев. Ирл.), Глазгоу Рейндърс (Шотл.), Сент Етиен (Фр.), Ц. звезда (Ю.), С. Дюделенж (Люкс), Милан (Ит.), Рапид (Ав.), Гвардия (Пол.), Висмут (ГДР), Реал (Исп.), Ньордкьолинг (Шв.), Антверпен (Бен.), Аякс (Холанд.), Юнг Бойс (Швейц.), Борусия (ГФР), ЧЧА (Рум.) и Дукла (Чех.).

Големият брой участници надожи изиграването на предварителни срещи между 16 отбора.

Редът на срещите е следният: ЦДНА — „Вааш“; „Шамърк Ройурс“ — „Манчестер Юнайтед“; ФК Севиля — „Бенефика“; „Аархус“ — „ФК Гленовон“; „Глазгоу Рейндърс“ — „Сент Етиен“; „Цървена

звезда“ — „С. Дюделенж“; „Милан“ — „Рапид“; „Гвардия“ — „Висмут“. Отборът на „Реал“ — носител на купата, се класира направо за осминафиналите. Чрез теглене на жребие направо за следващия кръг се класира и отборите: „Ньордкьолинг“, „Антверпен“, „Аякс“, „Юнг бойс“, „Борусия“, ЧЧА, „Дукла“.

Силният състав на Третия турнир обещава интересни срещи и много упорита борба.

ЦДНА — „Цървена звезда“. Борят се Ко-лев и Зекович

ПО НЯКОЛКО ДУМИ ЗА ГОСТИТЕ И ДОМАНИНТЕ

„Вашаш“ — един от най-популярните футболни клубове в Унгария — е основан през 1911 година като клуб на работници-металници (самото название „Вашаш“ — значи „Металник“).

Дълги години „Вашаш“ е играл като II аматьорска група в Унгария; за пръв път първенец на тази група той става през сезона 1936/37 година. Фашистката власт му създава всепълномощни пречки; спътници има и от материално-естетство. Въпреки това „Вашаш“ остава любимец на будапещенската публика, и от редовете му излизат такива футболисти, чиито имена стават известни на целия спортен свят — Орт, Такач П., Бенда, сегашният ръководител на клуба Бела Херман и други.

Работата на „Вашаш“ получава нов тласък след освобождението на Унгария през 1945 година. Плод на усилията на играчи и ръководители са успехите на „Вашаш“ в първенствата на Унгария и в международните срещи.

През 1955 година „Вашаш“ спечели Купата на Унгария; през следващата година се класира трети в първенството на страната и спечели Средноевропейската купа. Тази година, без нито една загуба, той е първенец на Унгария; а само преди един месец, на 5 август, след минимална загуба с 1:2 срещу „Вой-

водина“ в Нохи-сад (първата среща и Будапеща завърши при резултат 4:0 за „Вашаш“) става за втори път носител на Средноевропейската купа.

Славната 46-годишна история на „Вашаш“ неизменна е била неговата вярност към делото на работническата класа, на която винаги е бил достоен представител. След контрапреволюционния жесток в Унгария в края на 1956 година ником бивши „звезди“ на унгарския футбол излязаха от родината си и се продадоха срещу долари; за част от „Вашаш“ измежду тях нямаше нито един от неговите играчи. Тази дългогодишна вярност и големите успехи на „Вашаш“, който затвърдиха реномето на унгарския футбол, получиха пакскораздадено признание от страна на унгарската партия и правителство.

На вечерята, устроена по случай спечелването на Средноевропейската купа, присъствува и председателят на Министерския съвет на Унгария Янош Кадар, който награди футболистите на „Вашаш“ и някои негови стари дентели с високи правительствени отличия. Една заслужена награда, която състезателите ще се стремят да оправдават със своите бъдещи успехи!

Историята на ЦДНА е кратка. Тя няма още 10 години. Известна е на всички почитатели на футболната игра. Да я описваме като тая на „Вашаш“ е ненужно. Само ще споменем — шест пъти республикански първенец и три пъти носител на Купата на Съветската армия, 47 международни мача с 29 победи, 10 равни и 8 загубени срещи.

А нима е необходимо да говорим за достойното участие на футболистите на ЦДНА в националния тим през последните 6 години!

С пълно право, с гордост можем да кажем: футболистите на ЦДНА са талантливи представители на едно футболно поколение и дадоха своята дан за издигане класата на българския футбол и защита спортивната чест на родината ни.

ЦДНА е родоначалник на модерният стил в нашия футбол и

пример, от който се учат хиляди футболисти.

Разни „специалисти“ и черногледци, неизвестно от какви подбуди, не-веднаж се опитваха да цапат достойното име на ЦДНА. Не един път те предричаха, че е близка „гибела“ на ЦДНА, че ЦДНА е „нищо“!

Всичко това бе посрещнато от огромната маса любители на футбола в София и провинцията с възмущение и законния въпрос: защо искате и чакате „гибела“ на ЦДНА? Отговор не е необходим, защото са ясни целите на завършилата преди известно време злостна кампания против ЦДНА.

Не! Никаква „гибела“ не заплашва най-добрия отбор на България. ЦДНА ще крепне още повече, ще бъде силен и ще играе все така красиво, дори и по-красиво и ще дава своя патриотичен принос за растежа на родния футбол.

З. м. с. Кр. Милев,
тренъор на отбора

1 Ст. Божков
2 Г. Найденов
3 К. Ракаров
4 М. Манолов
5 Н. Ковачев
6 Г. Стоянов

7 Д. Миланов
8 П. Панайотов
9 Ив. Колев
10 Кр. Янев
11 Ст. Стефанов
12 Г. Димитров

13 Хр. Андонов
14 Г. Енишайнов
15 Г. Цветков
16 П. Михайлов
17 П. Владимиров
18 П. Алексиев

В състава на ЦДНА — републикански първенец за 1956 година — участват следните състезатели:

ВРАТАРИ: м. с. Георги Найденов — 25-годишен, участник в „А“ нац. отбор, и Христо Андонов — 25-годишен, участник в „А“ и „Б“ нац. отбори. **ЗАЩИТИЦИ:** м. с. Кирил Ракаров — 25-годишен, многократен

участник в „А“ нац. отбор, м. с. Манол Манолов — 32-годишен, постоянен участник в „А“ нац. отбор, Георги Енишайнов — 28-годишен, участник в „А“ и „Б“ нац. отбори, м. с. Георги Цветков — 32-годишен, и Никола Ковачев — 22-годишен, участник в „А“ и „Б“ нац. отбори; **ПОЛУЗАЩИТИНИШ:** засл. майстор

на спорта д-р Стефан Божков — 34-годишен, капитан на отбора, с близо 50 срещи в „А“ нац. отбор, м. с. Гаврил Стоянов — 28-годишен, участник в „А“ нац. отбор, и Петър Алексиев — 26-годишен; **НАПАДАТЕЛИ:** м. с. Димитър Миланов — 29-годишен, многократен участник в „А“ нац. отбор, м. с. Георги Димитров —

25-годишен, участник в „А“ нац. отбор, м. с. Панайот Панайотов — 26-годишен, многократен участник в „А“ нац. отбор, м. с. Иван Колев — 26-годишен, многократен национал, м. с. Крум Янев — 28-годишен, участник в „А“ нац. отбор, м. с. Стефан Стефанов — 30-годишен, участвал в „А“ нац. отбор, м. с. Петър Михайлов — 26-годишен, Павел Владимиров — 22-годишен,

В международните срещи на ЦДНА досега най-много голове е отбелязal Димитър Миланов — 34, следван от П. Панайотов — 20, Ив. Колев — 20, Ст. Божков — 13, Кр. Янев — 10, и т. н.

ДОСТОЙНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА
БУДАПЕЩЕНСКИТЕ МЕТАЛИЦИ

Кованик

Карпати

Конта

Шароши

Силаги II

Беренди

Радуй

Телеки

Силаги I

Чордаш

Бундак

Леленка

Камарааш

Барфи

Милошевич

Иловски

Бундак бележи гол. (Из мача „Вашаш“ — „Шървена звезда“)

Ето и 18-те играчи на „Вашаш“, които ще гостуват у нас:

Ференц Конапик — вратар, 24 годишен, чиновник нъв „Вашаш“. В отбора е дошъл като юноша от провинцията, а сега е резерва на „А“ нац. отбор.

Бела Карпати — десен защитник, 28 годишен, металоработник. Постоянен участник в „А“ нац. отбор.

Карой Конта — централен защитник, 32 годишен, участник в „Б“ нац. отбор.

Ласло Шароши — ляв защитник, 25 годишен, студент. Най-бързият унгарски защитник, участник в „Б“ нац. отбор.

Янош Силаги (Силаги II) — 32 годишен, полузащитник, банков чиновник. Един от най-старите състезатели на „Вашаш“, където участва от 21 годината си първаст. Солиден играч, с голяма техника, участник в „Б“ нац. отбор.

Пал Беренди — полузащитник, 25 годишен, чертожник и металообработващо предприятие. Многократен участник в „А“ нац. отбор.

Йожеф Радуй — нападател, 30 годишен, техник, най-бързото крило в Унгария, който пробяга 100 м. за 12,3 — с футболни обувки на краката си! Многократен участник в „А“ и „Б“ нац. отбори.

Дюла Телеки — нападател, 28 годишен, техник, участник в „А“ нац. отбор.

Дюла Силаги (Силаги I) — нападател, 34 годишен, многократен участник в „А“ нац.

отбор, капитан на „Вашаш“, в който играе от 12 години. Голмайстор в последното унгарско първенство, изключително коректен и умен играч, който никога не е бил отстраняван от терена.

Лайош Чордаш — нападател, 25 годишен, студент в Икон. факултет. Многократен участник в „А“ нац. отбор, бърз, пробивен и резултатен играч.

Дейко Бундак — нападател, 28 годишен, техн. чиновник, многократен участник в „А“ нац. отбор. С единакъв успех играе свръзка и полузащитник.

Шандор Леленка — нападател, 21 годишен, шлюсер. Една от бъдещите надежди на унгарските национални отбори.

Михай Камарааш — вратар, 31 годишен, участник в „Б“ нац. отбор.

Пал Палапи — полузащитник, 25 годишен, техн. чиновник. Във „Вашаш“ играе само от няколко месеца.

Антал Барфи — нападател, 26 годишен, металоработник. Участник в „Б“ нац. отбор.

Ласло Милошевич — нападател, 26 годишен.

Рудолф Иловски — нападател, 35 годишен, пренодапател, участник в редица срещи на „А“ и „Б“ нац. отбори.

Дьорд Валдек — нападател, 19 годишен, шлюсер. Считат го за бъдещ заместник на Дюла Силаги.

Тренър на отбора от 1953 година е Лайош Барти.

Унгарският футбол

Някои казват, че най-силният футбол в света е южноамериканският (Аржентина, Бразилия, Уругвай). Наистина темпераментните футболисти на Латинска Америка са виртуозни техники, елегантни и бързи като сърци и демонстрират футболиста игра така, както съвършена танцова трупа изпълнява вихрената ръченица.

Но има една малка страна в Средна Европа, която претендира с пълно право да се нарече „страна с най-силния и най-модерен футбол в света“. Това е Народна република Унгария. И ако аржентинците, бразилците и уругвайците (макар че Парагвай ги елиминира в борбата за Стокхолм) са ненадминнати танцовци с кръглата топка, то никой друг не може така майсторски да свири „класическата симфония“ във футбола, както могат унгарците. Да, унгарският футбол е и ще остане завинаги класически футбол, образец

за всеки, който иска да стигне футболните висини.

В противоположност на донякъде самоцелната техника на южноамериканците техниката на унгарците доставя чудна наслада със своята рационалност, точност и икономичност. Мнозина твърдят, че унгарският футбол е силен преди всичко с богатия си тактически арсенал. Говори е неточно. Унгарците са постигнали преди всичко върха на техническото съвършенство и на тая солидна основа те наистина имат най-могъщата тактика в света. Тактическите прийоми на унгарците не подлежат на описание в редове и няколко странички. Те са толкова богати, разнообразни и целенасочени, че подлежат на най-серизно и задълбочено изследване.

Най-убедителни успехи в своето развитие унгарският футбол постигна през годините след освобождението на Унгария от фашистко робство,

когато народната власт осигури на трудещите се прекрасни условия за спортуване.

От 1951 г. до края на 1955 г. унгарците загубиха само финалния мач за световното първенство. Всички други срещи те спечелиха или завършиха наравно. Такъв успех не е постигала никаква страна в свега. И сега са пресни в нашата памет победите им над Уругвай и Бразилия в Швейцария — 1954 г., а разгромът на англичаните с 6:3 в Лондон ще си остане най-блестящата победа на унгарския футбол, тъй като тя бе първата загуба на синовете на мъгливия Албион на собствен терен.

Първата половина на 1956 г. не бе успешна за унгарските футболисти. Те загубиха от някои по-слаби

отбори, като Белгия, Турция и др. Но временната криза бе изживяна бързо и през есента националният футболен отбор на Унгария леко се справи с единадесеторките на Югославия, СССР и Франция и отново застана начело на най-силните във футбола.

Днес унгарският футбол е в поводем. Народната власт в Унгария полага башински грижи за развитието на спорта и въпреки хулите и клеветите на родоотстъпника Пушкаш по адрес на социалистическа Унгария нейните представители на футболното поле ще постигнат нови големи победи.

Привет на унгарските футболисти, на които пожелаваме нови успехи за слава на братска Унгария!

ИГРАЧИТЕ НА ЦДНА ЗА МАЧА

Г. Найденов: С унгарците имам личен реванш. Силите на двата отбора са равностойни. Мачът ще бъде много оспорван и може би драматичен.

К. Ракаров: Дълго време бях вън от строя. Сега ми се играе много. Унгарците играят отлично с крилата. Ще се опитам да направя лявото крило безопасно. За резултата не може да кажа нищо.

М. Манолов: За нашия отбор мащт с „Вашаш“ е мач на годината. Ще се борим до последен дъх. Знаем, че унгарците идват за победа. Те се считат за по-силния отбор. По този въпрос и за резултата ние предпочтаме да мълчим.

Г. Енишнейнов: „Вашаш“ е много силен отбор, който сега носи знамето на унгарския футбол. Ако дадем всичко, каквото можем, ще излезем от мача с чест. Победител не мога да посоча.

Ст. Божков: Жребието ни измени. Все пак добре е, че първият мач е в София. Двубоят с „Вашаш“ ще държи публиката в голямо напрежение. Нито на „Вашаш“, нито на нас ще бъде леко да победим.

Н. Ковачев: Не познавам отбора на „Вашаш“. Мачът ще бъде много тежък. Оздравях от контузията в мача със СССР и сега се чувствувам добре.

Г. Стоянов: Противникът ни е по-силен от „Цървена звезда“. Пред нас сега е поставена много по-тежка задача. Зорко трябва да пазим унгарските нападатели, защото те за мигове са способни да разклатят мрежата.

Д. Миланов: За изхода от мача не желая да говоря. Никакво отпускане, защото за такова няма място. „Вашаш“ е израснал много в сравнение с 1953 година, когато гостува у нас.

Г. Димитров: Предстои ни да преодолеем много голямо препятствие. Ще успеем ли? Сега не мога да отговоря на този въпрос. Трябва да играем колективно и без излишно задържане на топката.

П. Панайотов: Всички се отнасяме с голяма загриженост към мача с „Вашаш“. Една хубава победа за нас — това би ни направило много щастливи, защото ще отидем по-напред в турнира.

Ив. Колев: Във футбола няма не-победими. Унгарците са отлични футболисти, но и те губят. „Вашаш“ се счита от много познавани на футбола за фаворит. Ние ще хвърлим всички сили пък „каквото сабя покаже“.

Кр. Янев: „Вашаш“ е надеждата на унгарския футбол. Естествено, че в Будапеща очакват победа. Ние желаем двубоят да завърши в наша полза и ще се борим с голям дух.

Манолов енергично спира атака на „Цървена звезда“

Будапеща. „Непстадион“ е отново пълен

НАШЕТО ПРИЯТЕЛСТВО С „ВАШАШ“

Отборите, които ще излязат днес на терена, се познават отдавна. Приятелски връзки свързват будапещенските металици със софийските армейци още от 1953 година, когато ЦДНА и „Вашаш“ се срещнаха за пръв път.

Две години наред „Вашаш“ беше гост на нашата страна и на футболистите от ВВС. Съвместните тренировки и другарските срещи за обмена на опит, които се състояха тогава между „Вашаш“ и някон български отбори, бяха от голяма общая полза. Унгарците показаха как се играе модерен, разнообразен футбол, макар че платиха дан на хроничния недостатък на много съвременни отбори — липса на достатъчно резултатност пред гола.

По време на гостуването си през 1953 година „Вашаш“ игра три срещи с български военни отбори. Първият мач в София с отбора на ВВС завърши 2:0 за гостите; вторият — с ЦДНА — остана нерешен (0:0); в третия мач, във Варна, ВМС изтръгна трудна победа с 1:0.

Почти във всичките си мачове „Вашаш“ игра в следния основен състав: Камарад; Льоринц, Телеки, Конта; Силаги II, Вадас; Шароши, Хорват, Силаги I (капитан), Беренди и Иловски.

Мачът с ЦДНА се състоя на 30 юли в София, при съдия Иордан Таков.

Нервното напрежение на двата отбора не позволи да се разгъне красива игра. Все пак и в този мач, както и в другите два, стана ясно, че „Вашаш“ е състав от европейска величина. Отличната физическа подготовка на неговите състезатели им позволи да демонстрират висока техника — бързо спиране на топката и точно адресиране към най-добре пласирания се сънграч, умела игра в движение, бързи и продължителни спринтове. Нападенията обаче не завършваха с полезни и целеустремени удари към вратата и това, заедно с многобройните пропуски на армейските нападатели, доведе до нулевия резултат.

Футболни зрънца

Приликата и разликата между капитаните...

На дневния мач ще разменят флагчета и цветя двама капитани на отборите — Силаги I и Божков, които имат доста общи неща помежду си. И двамата са дългогодишни национални играчи; и двамата са по на 34 години; и двамата не са били отстранявани досега от терена за грубости или невъздържаност. И все пак разлика има. Божков е женен от 8 години и е баща на две хубави момиченца, а Силаги, кой знае защо, е все още ерген.

Когато крадецът е запалянко...

Неотдавна урагвайският „Пенарол“ (Монтевидео) гостувал в Лима, столица на Перу. Докато били на тренировка, неизвестен крадец откраднал от урагвайските играчи Вилямс, Мартинец и Андреаде повече от 3,000 долара.

На другия ден „Пенарол“ играл срещу сборния отбор на Лима и го победил с 4:1.

Два дни след това Андреаде получил писмо с 3,000 долара и следното съдържание:

„Сеньори, на мен и през ум не ми минаваше да ви върна парите. Но видях как игра „Пенарол“ против нашия сборен отбор и оттогава съвестта не ми дава покой. Този, който играе като вас футбол, сеньори, напълно си заслужава парите, а този, който задигне такива заслужени пари, би бил мерзавец. Аз не искам и пред себе си да изглеждам такъв. Сърдечно ви поздравявам за хубавата ви игра и ето ви парите, които ми парят ръцете!“

Бехер отбелаяз гол!

В западногерманската подсъюзна лига във Вестфалия играе спортният клуб Отфинген. Клубът започна и завърши добре годината, излизайки начало на таблицата. Нападателите му са много резултатни; а когато тимът постигне победа, в родния му град веднага се знае: „Бехер е отбелаяз гол“. Футболистите на Отфинген могат да отбележат един, два, три, четири или пет гола, но във всеки случай Бехер ще бъде автор на един гол!

И така е при всяка победа!

Всъщност загадката е много проста: всичките играчи на Отфинген носят презимето Бехер. В тима играе квартета от братя Отмар, Фриц, Валтер и Франц Бехер, близнаките Бернхард и Лотар Бехер и така на тъльк. Не се казва Бехер само вратарят, но от него никой не очаква голове...

Така че тимът спокойно би могъл да се нарече ФК „Бехер“, нали?

„Разузнавателна служба“ във футбола.

Твърде ефикасен контрол над свояте футболисти е осигурила управата на спортния клуб в Ленс. Шом някой състезател не спазва установения спортен режим, започне да води „неспортсменски“ живот или, което е най-опасно, се „опита да установи съмнителни връзки“ с представители на други футболни клубове, управата веднага научава за това. „Ние разполагаме с най-добра разузнавателна служба, за каквато може да се мечтае — заявява председателят

на клуба. — Точно 300 души запалянковци „работят“ за нас като любители-детективи. Това на практика значи, че знаем всяка стъпка на нашите играчи и ни помага да предотвратим всичко, което би било неизгодно за нас.“

Играчите впрочем съвсем другояче гледат на тази запалянкова преданост. „Няма спасение от тях — е споделил един от състезателите, — никъде не можем да се скрием. Където мръднем ние — там са и те.“

Някои софийски състезатели биха могли само да се радват, че София е голям град и че нашите запалянковци не са такива. . .

Подаръци за рефера

Известният английски футболен съдия Артур Елис получил неотдавна от един свой приятел няколко интересни подаръци: три цифта очила, един бастун, книга със заглавие „Научете се да тичате бързо“, една брошура за хроничните недостатъци в зрението на съвременния човек, едно упътване за движение по улиците на слепи с помощта на кучеводач и някон други — все в същия стил.

Елис не се разсърдил. Напротив — той се фотографирал с подаръците и изпратил за спомен една снимка на находчивия си приятел.

Преди започване на срещата ЦДНА — „Динамо“ (Букурещ)

